

## [Finansministeren.]

fremme før. Den var også fremme under forhandlingerne om skattereformen i 1966 og 1967. Skønt der med rette kunne peges på visse mindre, uheldige virkninger af denne regel, endte det alligevel dengang med, at det ikke blev anset for forsvarligt at afskaffe den. Det ville nemlig bringe en række institutioner, der udfører et meget værdifuldt arbejde, ud i store økonomiske vanskeligheder. Jeg kan nævne, at De Samvirkende Invalideorganisationer dengang advarede meget indtrængende imod et indgreb på dette område og bl. a. oplyste, at Dansk Blindesamfund i 1966 modtog over 3.000 gaver på i alt omkring  $\frac{1}{4}$  mill. kr., som giverne fik kvittering for af hensyn til fradragsretten. De Samvirkende Invalideorganisationer pegede på, at det ikke blot ville ramme alle invalideorganisationer, men også en lang række andre institutioner, der også løser meget vigtige humanitære opgaver. Af avisomtale i den seneste tid fremgår det da også, at f. eks. Kofoeds Skole i København kæmper med store økonomiske problemer. Det er mit indtryk, at også denne institution i høj grad er afhængig af sådanne gaver.

Der kunne nævnes mange andre tilfælde. Listen over godkendte foreninger og institutioner er som bekendt lang. Den er vel også for lang, men de fleste af formålene er jo gode formål. Der har f. eks. været nogen kritik af, at disse regler også anvendes til idrætshaller, men mange idrætshaller har fået støtte og har kunnet oprettes i kraft af disse regler, og også her ville det vel være betænkeligt at røre ved det. Trods alt skal de mennesker, der yder disse beløb, af med pengene til et formål, som ikke direkte går til deres eget forbrug eller andet lignende. Og så må man jo ikke glemme, at langt den største del af gaverne går til de store sygdomsbekæmpende foreninger og andre foreninger af den art, jeg har nævnt et par eksempler på.

Vi har som sagt drøftet disse problemer nogle gange tidligere, og jeg har også tidligere givet udtryk for, at man burde finde frem til en vis forenkling på gaveområdet. Jeg vil gerne være med til i udvalget at drøfte, om det er muligt at finde frem til en eller anden rimelig begrænsning på dette område.

Men i det store og hele tror jeg ikke man skal røre ved § 8 A. Det er ikke noget, der giver de store skattemæssige problemer, og i disse Glistruptider kan man nok også synes, at det ikke lige netop er disse småting, vi skal røre ved. Det er i øvrigt noget, som kontrolleres meget godt af skattevæsenet, fordi man jo skal medsende kvitteringer, der kan bekræfte, at man har ydet gaverne med de beløb, der nu er opført på selvangivelsen. Det er altså ikke noget stort problem.

Det næste punkt i lovforslaget går ud på at ophæve ligningslovens § 14, stk. 1, og det er selvfølgelig af helt andre dimensioner. Det, det her drejer sig om, er nemlig først og fremmest retten til at fradrage betalte ejendomsskatter og forpagtningsafgifter.

Jeg vil ikke på forhånd udelukke, at der kan være ting i § 14, der kan være grund til at se på. Men også her mener jeg, at det i hvert fald er for uforsigtigt blot at sige: nu afskaffer vi det hele.

Lad mig tage forpagtningsafgifterne først. Forslagsstillerne har ikke anført nogen begrundelse for, at en forpagter ikke mere skulle have lov til at trække forpagtningsafgiften fra ved opgørelsen af den indkomst, han når frem til som den, der skal beskattes med indkomstskat. Efter min opfattelse kan der heller ikke anføres nogen rimelig begrundelse for det. Forpagtning er nu engang en af de former, hvorunder der udøves erhvervsvirksomhed her i landet. Denne form har en lang tradition bag sig, særlig inden for landbruget, men det forekommer også inden for andre områder. Jeg har forstået, at SF i sin landbrugspolitik netop lægger megen vægt på, at der skal være adgang til disse forpagtningsmuligheder. Det er heri, man ser en af fremtidens former for drift af landbrug. Derfor forekommer det mig noget ejendommeligt, at man her kommer med et forslag om, at de mennesker, der så bliver forpagtere og derfor skal yde en forpagtningsafgift, ikke skal kunne trække den fra, når man skal opgøre deres indkomst. Jeg mener, at det må være helt naturligt, at man trækker disse forpagtningsafgifter fra, inden man når frem til den indkomst, der skal beskattes.

Et andet og endnu større punkt er retten til fradrag af betalte ejendomsskatter. Denne fradragsret vil forslagsstillerne også